

PORADNIK KANCELARII

Kierowca po marihuanie

Co naprawdę pokazuje badanie i dlaczego to nie
przesądza sprawy

Kancelaria Adwokacka Adwokat Adrian Dorobek

Opole · Wrocław · sprawy na terenie całej Polski

Sprawy pilne, całodobowo: +48 500 840 363

Zanim zaczniesz czytać

Ten poradnik jest dla kierowcy, u którego badanie wykazało obecność środka odurzającego — najczęściej THC — i który stracił prawo jazdy przy drodze.

Trzy rzeczy, które trzeba wiedzieć od początku:

Przy narkotykach nie ma promili. Przy alkoholu ustawa podaje dwie liczby i wszystko jest jasne. Przy środkach odurzających takiej prostej granicy nie ma, a to zmienia sposób prowadzenia całej sprawy.

Wykrycie substancji to nie to samo co bycie pod jej wpływem. To rozróżnienie decyduje, czy odpowiadasz za przestępstwo, czy za wykroczenie. Różnica jest ogromna.

Najwięcej rozstrzyga się w opinii biegłego. Nie na sali sądowej i nie przy kontroli drogowej.

Poradnik czyta się w dwadzieścia minut. Jeżeli sprawa już się toczy, zacznij od rozdziału 3.

To nie jest porada prawna w konkretnej sprawie. Poniższe informacje mają charakter ogólny. Sprawy o prowadzenie pojazdu po środku odurzającym zależą od wyniku badania, sposobu jego przeprowadzenia, opinii biegłego i okoliczności zdarzenia. Ocena konkretnej sytuacji wymaga zapoznania się z dokumentami.

1. Narkotest przy drodze

Urządzenie, do którego pobiera się próbkę śliny albo potu, to **badanie orientacyjne**. Pokazuje, czy w organizmie prawdopodobnie znajduje się substancja z danej grupy. Nie mierzy stężenia i nie odpowiada na pytanie, czy w chwili jazdy byłeś pod wpływem.

Praktyczne skutki:

- Wynik dodatni narkotestu **nie jest dowodem** w sprawie karnej. Jest podstawą do dalszych czynności.
- Rozstrzyga **badanie krwi**, wykonane w laboratorium.
- Zdarzają się wyniki fałszywie dodatnie. Same w sobie nie przesądzają niczego.

Co zrobić na miejscu:

- Zachowaj spokój i nie utrudniaj czynności.
- **Nie komentuj wyniku.** Zdania w rodzaju „paliłem wczoraj”, „to było w weekend”, „tylko raz się zaciągnąłem” trafiają do notatki i stają się później najmocniejszym dowodem przeciwko tobie. Powiedziane przy drodze brzmią jak wyjaśnienie. W aktach brzmią jak przyznanie się.
- Zapisz godzinę kontroli i godzinę pobrania krwi. Odstęp między nimi ma znaczenie.

2. Badanie krwi

To ono decyduje o sprawie. Warto wiedzieć, co się z nim wiąże.

Pobranie. Krew pobiera osoba uprawniona, w warunkach medycznych, do specjalnego zestawu. Z czynności sporządza się protokół.

Czas. Stężenie substancji czynnej w organizmie spada. Im dłuższy odstęp między zatrzymaniem a pobraniem krwi, tym trudniej odtworzyć stan z chwili kierowania. Ten odstęp bywa argumentem w obie strony.

Dwie próbki. Standardowo zabezpiecza się materiał tak, aby możliwe było badanie kontrolne. Warto sprawdzić w aktach, jak to wyglądało w twojej sprawie.

Sposób zabezpieczenia i transportu. Nieprawidłowe przechowywanie próbek albo braki w dokumentacji potrafią podważyć wynik.

Jeżeli masz wątpliwości co do przebiegu badania, zgłoś je do protokołu od razu. Później będzie to punkt wyjścia dla obrońcy.

3. „Pod wpływem” a „po użyciu”

To najważniejszy rozdział tego poradnika. Od tego rozróżnienia zależy, czy twoja sprawa jest sprawą o przestępstwo, czy o wykroczenie.

Pod wpływem środka odurzającego — art. 178a § 1 Kodeksu karnego. Przestępstwo. Grozi kara pozbawienia wolności do lat 3. Sąd **obowiązkowo** orzeka zakaz prowadzenia pojazdów, co do zasady na okres nie krótszy niż 3 lata, oraz świadczenie pieniężne na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym — przy tym przestępstwie w kwocie co najmniej 5 000 zł. Skazanie oznacza wpis do Krajowego Rejestru Karnego.

Po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu — art. 87 § 1 Kodeksu wykroczeń. Wykroczenie. Grozi areszt albo grzywna, a sąd obowiązkowo

orzeka zakaz prowadzenia pojazdów — na okres od 6 miesięcy do 3 lat. **Nie ma wpisu do rejestru karnego jako osoby skazanej za przestępstwo.**

Różnica między jednym a drugim to w praktyce różnica między sprawą, która zostaje z tobą na lata, a sprawą, która jest dotkliwa, ale mieści się w innym porządku.

Gdzie przebiega granica? Tu jest sedno problemu. Przy alkoholu ustawa podaje liczby: 0,2 i 0,5 promila. Przy środkach odurzających takiego prostego progu ustawowego przez lata nie było, a kwalifikacja opierała się na ocenie, czy stwierdzone stężenie odpowiadało stanowi porównywalnemu ze stanem nietrzeźwości, czy jedynie ze stanem po użyciu alkoholu. Odpowiedź na to pytanie daje **biegły**, a nie sam wynik liczbowy z laboratorium.

Przepisy w tym zakresie zmieniały się w ostatnich latach. Zanim wyciągniesz wnioski co do swojej sprawy, sprawdź z obrońcą, jaki stan prawny obowiązuje i jak kwalifikowane są sprawy w sądzie właściwym dla twojego zdarzenia. Praktyka orzecznicza bywa w tej materii niejednolita.

4. Dlaczego THC sprzed tygodnia wciąż jest we krwi

To pytanie zadaje niemal każdy kierowca w takiej sprawie i to na nim opiera się znaczna część obrony.

W organizmie trzeba rozróżnić dwie rzeczy:

Substancja czynna — delta-9-THC. To ona odpowiada za działanie. Jej stężenie we krwi rośnie szybko i szybko spada.

Metabolity — produkty przemiany, przede wszystkim THC-COOH. **Nie mają działania psychoaktywnego.** Utrzymują się w organizmie znacznie dłużej niż

substancja czynna, a u osób używających regularnie — nieporównanie dłużej.

Konsekwencja jest prosta i zaskakuje wiele osób: **można mieć dodatni wynik badania, nie będąc pod wpływem niczego**. Wykrycie samego metabolitu świadczy o tym, że do kontaktu z substancją doszło wcześniej. Nie mówi, że w chwili kierowania pojazdem twoje zdolności psychomotoryczne były zaburzone.

Dlatego w takiej sprawie znaczenie ma nie sam fakt wykrycia, tylko:

- **co dokładnie wykryto** — substancję czynną, metabolit, czy oba,
- **w jakim stężeniu,**
- **jak to stężenie miało się do chwili kierowania**, biorąc pod uwagę odstęp czasu do pobrania krwi.

W dokumentacji z laboratorium te informacje są. Trzeba je z niej wydobyć i właściwie zinterpretować.

5. Opinia biegłego

Tutaj wygrywa się albo przegrywa taką sprawę.

Biegły z zakresu toksykologii odpowiada na pytanie, czy stwierdzone stężenie odpowiadało stanowi porównywalnemu ze stanem nietrzeźwości, czy ze stanem po użyciu alkoholu. Jego wniosek przekłada się wprost na kwalifikację czynu.

Na co warto zwrócić uwagę w opinii:

- **Czy biegły rozróżnia substancję czynną i metabolity**, czy operuje wynikiem zbiorczym.
- **Czy uwzględnia odstęp czasu** między kierowaniem a pobraniem krwi.

- **Czy uwzględnia tolerancję** — u osoby używającej regularnie to samo stężenie oznacza inny stopień zaburzenia niż u osoby, która ma kontakt sporadyczny.
- **Na jakich danych opiera wnioski** — czy tylko na wyniku liczbowym, czy również na opisie zachowania kierowcy w protokole.
- **Czy wnioski nie są kategoryczne ponad to, co wynika z badania.**

Opinia nie jest wyrokiem. Można wnioskować o opinię uzupełniającą, o przesłuchanie biegłego na rozprawie, a w uzasadnionych wypadkach o powołanie innego biegłego albo instytutu. To realne narzędzia, nie teoria.

6. Prawo jazdy: co dzieje się krok po kroku

Wiele osób myli dwie różne rzeczy.

Zatrzymanie dokumentu przez policję. Następuje przy drodze, za pokwitowaniem. To czynność faktyczna, nie kara.

Decyzja starosty o zatrzymaniu prawa jazdy. Wydawana w postępowaniu administracyjnym, niezależnie od sprawy karnej.

Zakaz prowadzenia pojazdów orzeczony przez sąd. To dopiero jest środek karny. Zaczyna biec od uprawomocnienia się orzeczenia, a okres, przez który dokument był zatrzymany, zalicza się na jego poczet.

Po zakończeniu okresu zakazu odzyskanie uprawnień nie zawsze jest automatyczne. Przy dłuższych zakazach wiąże się to z ponownym egzaminem, a w części spraw również z badaniami — także psychologicznymi w zakresie psychologii transportu, na które kieruje starosta.

Ubezpieczenie. Jeżeli doszło do kolizji, ubezpieczyciel po wypłacie odszkodowania może wystąpić do kierującego z roszczeniem zwrotnym. Bywa to dotkliwsze finansowo niż sama kara.

7. Warunkowe umorzenie postępowania

Realny cel w wielu takich sprawach — zwłaszcza gdy kierowca nie był wcześniej karany.

Sąd stwierdza wtedy popełnienie czynu, ale **nie skazuje**. Nie ma kary, jest okres próby. Zakaz prowadzenia pojazdów przy warunkowym umorzeniu nie jest obowiązkowy, a jeżeli sąd go orzeka, to na okres znacznie krótszy — do 2 lat.

Co bierze się pod uwagę:

- dotychczasową niekaralność,
- okoliczności zdarzenia: porę, miejsce, sposób jazdy, brak zagrożenia dla innych,
- stwierdzone stężenie i to, co o nim mówi opinia biegłego,
- sytuację życiową i zawodową — dla wielu osób prawo jazdy to warunek utrzymania pracy,
- postawę po zdarzeniu.

Warunkowe umorzenie figuruje w Krajowym Rejestrze Karnym do czasu zatarcia, ale nie jest skazaniem. Dla kogoś, kto potrzebuje zaświadczenia o niekaralności, ma to praktyczne znaczenie.

8. Czego nie robić

Nie opowiadaj, kiedy ostatnio paliłeś. To najczęstszy błąd w tego rodzaju sprawach. Wypowiedź o wcześniejszym używaniu, złożona przy drodze albo na pierwszym przesłuchaniu, zamyka drogę do części argumentów obrony, zanim ktokolwiek zdąży przeczytać wynik badania.

Nie podpisuj pierwszej propozycji prokuratora. Dobrowolne poddanie się karze bywa sensownym rozwiązaniem, ale dopiero wtedy, gdy znasz treść opinii biegłego i wiesz, jaka kwalifikacja czynu jest realna. Propozycja złożona na starcie to punkt wyjścia, nie ostateczność.

Nie zakładaj, że skoro wynik jest dodatni, to nie ma o czym rozmawiać. Spór w takiej sprawie nie dotyczy tego, czy substancja była w organizmie. Dotyczy tego, co z tego wynika.

Nie lekceważ terminów. Zażalenia i wnioski w postępowaniu mają krótkie terminy. Przegapienie ich zamyka drogę do kwestionowania niekorzystnych decyzji.

9. Kalendarz sprawy

Dzień zdarzenia — kontrola, badanie orientacyjne, pobranie krwi, zatrzymanie dokumentu za pokwitowaniem.

Kolejne dni i tygodnie — wynik badania laboratoryjnego, decyzja starosty, wezwanie na przesłuchanie. To jest moment, w którym powinien pojawić się obrońca.

Postępowanie przygotowawcze — opinia biegłego, ewentualne wnioski dowodowe, decyzja prokuratora o kwalifikacji czynu i o sposobie zakończenia sprawy.

Sąd — rozprawa albo posiedzenie. Tu rozstrzyga się kwalifikacja, kara i długość zakazu.

Po uprawomocnieniu — bieg zakazu, wykonanie pozostałych rozstrzygnięć, a w dalszej perspektywie procedura odzyskania uprawnień.

10. Kiedy zadzwonić

Najlepiej **przed pierwszym przesłuchaniem**. Wtedy jest pełna przestrzeń na wybór strategii i na to, by nie powiedzieć rzeczy, których później nie da się cofnąć.

Drugi dobry moment: **po otrzymaniu wyniku badania krwi**, jeszcze przed wydaniem opinii przez biegłego. Wtedy można sformułować pytania do biegłego, zamiast później polemizować z gotową opinią.

Nawet po złożeniu wyjaśnień albo po otrzymaniu propozycji kary sprawa pozostaje otwarta — do dyskusji zostają kwalifikacja czynu, wysokość kary i długość zakazu.

Kontakt

Kancelaria Adwokacka Adwokat Adrian Dorobek

ul. Piastowska 4 / II piętro (wejście od ulicy Odrowążów)

45-081 Opole

NIP: 754 286 45 39

Telefon: +48 77 550 33 20

Telefon komórkowy: +48 510 043 735

Sprawy pilne, całodobowo: +48 500 840 363

kontakt@adwokatdorobek.pl

mecenas-dorobek.rspace.com.pl

Kancelaria przyjmuje Klientów po uprzedniej rezerwacji terminu konsultacji.
Sprawy prowadzone są na terenie całej Polski.

Stan prawny: sierpień 2026 r. Materiał ma charakter informacyjny i nie stanowi porady prawnej w indywidualnej sprawie ani oferty w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. Wszystko, co zostanie powiedziane adwokatowi podczas konsultacji, objęte jest tajemnicą adwokacką.